

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2010

N:o 444—451

SISÄLLYS

N:o		Sivu
444	Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksesta	1645
445	Valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista	1651
446	Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojeluasetuksen 10 §:n muuttamisesta	1667
447	Valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	1668
448	Valtioneuvoston asetus asfalttiasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista	1669
449	Työ- ja elinkeinoministeriön asetus työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista annetun työ- ja elinkeinoministeriön asetuksen muuttamisesta	1674
450	Maa- ja metsätalousministeriön asetus merkkipiireistä ja suurimmista sallituista poromääristä ..	1675
450	Maa- ja metsätalousministeriön asetus merkkipiireistä ja suurimmista sallituista poromääristä (Saamenkielinen käännös)	1677
451	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä maa- ja metsätalousministeriön asetuksista	1679

N:o 444

Valtioneuvoston asetus

nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 12 § ja 65 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 253/2010:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan nestemäisten polttoaineiden jakeluasemiin, joiden polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m³. Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n mukainen lupa. Asetusta sovelletaan myös toimintaan, joka rekisteröidään ympäristönsuojelulain 65 §:n nojalla.

Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena myös jakeluasemiin sekä puolustusvoimien ja muiden toimijoiden auto- tai konevarikoiden jakelupisteisiin, joiden polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on

alle 10 m³, kun jakeluasema tai jakelupiste sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella ja sen toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Asetusta ei sovelleta nestekaasun eikä maakaasun jakeluasemiin.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *jakeluasemalla* sellaista paikkaa jakelulaitteineen, nestemäisen polttoaineen säiliöineen ja mahdollisine huolto- ja pesuhalleineen sekä muine rakennuksineen, jossa polttoainetta myydään tai luovutetaan pääasiassa

moottoriajoneuvojen tai moottoriveneiden polttoaineeksi;

2) *jakelupisteellä* erillisenä tai muun liike-toiminnan yhteydessä toimivaa, kooltaan ja säiliötilavuudeltaan jakeluasemaa pienempää nestemäisten polttoaineiden jakelupaikkaa;

3) *nestemäisellä polttoaineella* moottori-käyttöisessä ajoneuvossa tai moottoriveneessä polttoaineena käytettävää palavaa nestettä;

4) *jakelualueella* aluetta tai laituria, jolla jakelulaitteet sijaitsevat ja johon moottori-käyttöinen ajoneuvo pysäytetään tai moottorivene kiinnitetään polttoainetäydennystä varten;

5) *säiliöiden täyttöpaikalla* polttoainesäiliöiden täyttöputkien ympärillä olevaa aluetta, johon säiliöauto pysäytetään polttoaineen siirtoa varten säiliöautosta varastosäiliöön;

6) *kaksoisvaippasäiliöllä* säiliötä, jossa tiiviin teräksisen sisäsäiliön ympärillä on tiivis teräksinen umpinainen vaippa, joka ulottuu vähintään sisäsäiliön korkeimman mahdollisen nestepinnan tasolle;

7) *olemassa olevalla jakeluasemalla* tämän asetuksen voimaantullessa toiminnassa olevaa jakeluasemaa tai jakeluasemaa, jonka ympäristölupahakemus on kuulutettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa;

8) *uudella jakeluasemalla* muuta kuin 7 kohdassa tarkoitettua jakeluasemaa.

3 §

Rekisteröinti-ilmoituksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen tulee sisältää:

1) toiminnanharjoittajan nimi ja yhteystiedot;

2) jakeluaseman yhteystiedot ja sijainti sekä tiedot laitoksen ympäristöstä;

3) tiedot alueen kaavoituksesta;

4) tiedot jakeluaseman toiminnasta;

5) tiedot jakeluaseman ympäristöluvasta sekä muista voimassaolevista luvista, sopimuksista, päätöksistä ja ilmoituksista;

6) tiedot jakeluaseman teknisistä rakenteista;

7) tiedot jäte- sekä sade- ja sulamisvesien (*hulevesien*) käsittelystä sekä päästöistä veteen tai viemäriin;

8) tiedot päästöistä ilmaan;

9) tiedot toiminnassa syntyvistä jätteistä ja jätehuollosta;

10) tiedot riskien hallinnasta, tarkkailusta ja laadunvarmistuksesta.

4 §

Toiminnan sijoittuminen

Jakeluasema on sijoitettava ympäristönsuojelulain 6 ja 30 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Sijoituspaikan on lisäksi oltava sellainen, ettei pohjaveden tai pintaveden korkeus aiheuta haittaa polttoainesäiliöille, polttoaineen siirtolaitteistolle, maaperän tai pohjaveden suojausrakenteille taikka viemärintjärjestelmälle.

5 §

Jakeluaseman tekninen rakenne

Jakeluaseman teknisestä rakenteesta säädetään vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) ja vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista jakeluasemalla annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (415/1998).

Nestemäisten polttoaineiden varastointiin ja käsittelyyn tarkoitettujen laitteiden ja rakenteosien on oltava jakeluasemia ja niiden laitteita koskevan standardin SFS 3352 vaatimusten tai muiden vastaavan tasoisten vaatimusten mukaisia. Lisäksi jakeluaseman tekninen rakenne on tarkastettava rakennus- ja kemikaaliturvallisuusmääräysten ja standardisoitujen ohjeiden mukaisesti työvaiheittain ja ennen aseman käyttöönottoa.

6 §

Maaperän ja pohjaveden suojele

Polttoainesäiliöiden on oltava rakenteeltaan tiiviitä sekä kestettävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Säiliöt on suojattava korroosiolta ja niiden on oltava hyväkuntoisia.

Jakeluaseman polttoainesäiliöiden on oltava vuodonilmaisujärjestelmällä varustettuja kaksoisvaippasäiliöitä.

Polttoaineputkisto ei saa läpäistä hiiliveytyjä eikä muita polttoaineiden aineosia ja se on suojattava korroosiolta. Putkisto on asennettava ja suojattava siten, että se kestää mekaanista ja kemiallista rasitusta.

Viemäriputkiston ja siihen liitettyjen tarkastuskaivojen, hiekanerottimien ja öljynerottimien sekä liitoksissa käytettävien tiivisteiden on kestettävä polttoaineiden kemiallista vaikutusta. Pesuhallin lattian, hiekanerottimien ja viemäreiden on kestettävä käytettävien pesuaineiden vaikutusta. Viemärijärjestelmä on asennettava siten, että se kestää mekaanista rasitusta.

Säiliöiden täyttöpaikka ja jakelualue on päällystettävä standardissa SFS 3352 määritellyllä kestopäällysteellä tai muulla vastaavan tasoisella kestopäällysteellä. Alueiden maarakenteet on tiivistettävä siten, että polttoaineiden ja muiden jakeluasemalla käsiteltävien ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjavedeen estyy.

Säiliöiden täyttöpaikan ja jakelualueen maaperä on tehtävä niin kantavaksi, ettei ajoneuvojen paino aiheuta painumia eikä vaurioita maanalaisia putkistoja ja suojarakenteita.

7 §

Öljyisten jätevesien käsittely ja johtaminen

Jakelualue, säiliöiden täyttöpaikka, maanalaisten tiivistyskerrosten salaojitus ja muut kohteet, joista voi tulla polttonestevalumia, on viemäroitävä öljynerottimeen. Pesuhallin ja huoltohallin lattiakaivot on viemäroitävä omaan öljynerottimeen. Käytettävät öljynerottimet on varustettava öljytilan täyttymisestä ilmoittavalla hälytysjärjestelmällä, jota voidaan seurata jatkuvasti.

Jos öljynerottimesta poistuvat vedet johdetaan jätevesiviemäriin tai umpisäiliöön, ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mukaisessa II luokan öljynerottimessa, josta poistuvan veden hiilivetypitoisuus on alle 100 mg/l.

Jos öljynerottimesta poistuvia vesiä ei johdeta jätevesiviemäriin, ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mukaisessa I luokan öljynerottimessa, josta poistuvan veden hiilivetypitoisuus on alle 5 mg/l. Tämän jälkeen ne voidaan johtaa sadevesiviemäriin tai vesistöön.

Viemäriin on oltava välittömästi öljynerottimen jälkeen näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo, josta voidaan sulkea jakeluaseman jätevesien pääsy vesihuoltolaitoksen viemäriin tai muuhun jakeluaseman jätevesien purkupaikkaan. Näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo on sijoitettava, merkittävä ja suojattava siten, että kaivoon on esteetön pääsy. Sulkuventtiili on voitava sulkea viivytyksettä kaikissa olosuhteissa.

8 §

Muiden jätevesien käsittely ja johtaminen

Jakeluaseman talousjätevedet on johdettava vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin. Talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla säädetään talousvesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (542/2003).

Jakeluaseman piha-alueen hulevesien pääsy öljynerottimiin on estettävä.

9 §

Ilmaan joutuvien päästöjen rajoittaminen

Jakeluaseman bensiinisäiliöiden täytössä syntyvät bensiinihöyryt on otettava talteen siten, että noudatetaan bensiinin varastoinnista ja jakelusta aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (468/1996) säädettyä tavoitearvoa bensiinin vuotuiselle kokonaishävikille.

10 §

Meluntorjunta

Jakeluaseman ja siihen liittyvän liikenteen meluhaittojen ehkäiseminen on otettava huomioon toimintoja sijoitettaessa ja suunniteltaessa. Melutason ohjearvoista säädetään valtioneuvoston päätöksessä melutason ohjearvoista (993/1992).

11 §

Jätehuolto

Jakeluaseman jätehuolto on järjestettävä

jätelain (1072/1993) ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti siten, että toiminnasta ei aiheudu ympäristön roskaantumista, maaperän pilaantumista tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Tällöin on erityisesti huolehdittava siitä, että:

1) hyödyntämiskelpoiset jätteet kerätään erillään muista jätteistä ja toimitetaan hyödynnettäväksi;

2) ongelmajätteet ja muut ympäristölle vaaralliset jätteet kerätään talteen ja pidetään toisistaan erillään, ryhmitellään, pakataan ja merkitään ominaisuuksiensa mukaan sekä varastoidaan katetussa tai muutoin vesitiiviissä tilassa tiivis pohjaisella alustalla;

3) öljynerottimien pohjalietteen määrä ja öljykerroksen paksuus mitataan vähintään kerran vuodessa ja liete ja öljy poistetaan tarvittaessa sekä toimitetaan asianmukaiseen käsittelyyn;

4) öljy- ja muut ongelmajätteet toimitetaan asianmukaiseen käsittelyyn vähintään kerran vuodessa;

5) ongelmajätteiden siirrosta laaditaan siirtoasiakirja siten, kuin ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteen pakkaamisesta ja merkitsemistä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) säädetään;

6) ongelmajäte ja muu jäte toimitetaan hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on sallittu.

12 §

Laitteiston ja rakenteiden määräaikaistarkastukset

Jakeluaseman laitteistojen kunto ja toimintakelpoisuus on tarkastettava määräajoin. Tarkastuksista laadittavat tarkastuspöytäkirjat on säilytettävä ja pyydetessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Viat tai puutteet, joista voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa, on korjattava viipymättä.

Jakelu- ja täyttöalueen päällysteen kunto on tarkastettava säännöllisesti vähintään kerran vuodessa. Tarkastuksessa on kiinnitettävä huomiota erityisesti jakelulaitteen ympäristön tiiviyyteen sekä jakelualueella näkyviin painumiin. Tarkastuksessa havaitut vauriot ja puutteet on korjattava viipymättä.

13 §

Poikkeukselliset tilanteet

Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viivytyksettä häiriö- tai muun poikkeuksellisen tilanteen edellyttämiin korjaus- tai torjuntatoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja ympäristövaikutusten minimoimiseksi. Poikkeuksellisen tilanteen vaikutusten selvittäminen on aloitettava tarvittaessa tilanteen edellyttämässä laajuudessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla. Poikkeuksellisen tilanteen jälkeen on selvitettävä korjaavat toimenpiteet vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

Poikkeustilanteita varten jakeluasemalla on oltava riittävä alkusammutus- ja vuotojen torjuntalaitteisto. Jakelulaitteiden läheisyydessä on oltava hätäkytkimet sekä ohjeet menettelystä vuoto- ja tulipalotapauksissa.

Poikkeuksellisia tilanteita koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta säädetään ympäristönsuojelulain 62 §:ssä ja ilmoituksen johdosta annettavista määräyksistä ympäristönsuojelulain 64 §:ssä.

14 §

Toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailu

Toiminnanharjoittajan on järjestettävä jakeluaseman toiminnan käyttötarkkailu, päästötarkkailu ja vaikutusten tarkkailu.

Säiliöt on varustettava jatkuvasti seurattavissa olevalla polttonesteen pinnankorkeuden mittausjärjestelmällä. Mitattua polttonesteen määrää on verrattava myyntikirjanpidosta saatavaan määrään mahdollisten vuotojen havaitsemiseksi.

Kaksoisvaippasäiliön välitilan vuodonilmaisimen, öljynerottimen öljytilan täyttymissen ilmaisimen sekä maaperän suojarakenteissa mahdollisesti olevien vuodonilmaisimien hälytykset on yhdistettävä jatkuvasti seurattavissa olevaan valvontaan tai hälytysjärjestelmään.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava aseman rakenteiden ja laitteistojen, kuten polttoainesäiliöiden ja -putkistojen, öljyn- ja bensiniinerottimien, polttoaineiden jakelulaitteiden sekä hälytysjärjestelmän huollosta ja

kunnossapidosta siten, ettei niissä käytön aikana ilmene ympäristön pilaantumiseen vaaraa aiheuttavia vikoja tai muutoksia.

Säiliöiden tarkastuspöytäkirjat on säilytettävä ja pyydettyessä esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

15 §

Merkittävien työvaiheiden laadunvarmistus

Kaikki jakeluaseman suunnitteluun, rakentamiseen ja sen laitteiden asentamiseen liittyvät työvaiheet on suoritettava erityistä huolellisuutta noudattaen.

Maaperään asennettavien tiivistysrakenteiden sekä muiden suojarakenteiden asentamisessa on käytettävä pätevää ja kokenutta urakoitsijaa. Työn valvojan on oltava riittävästi asiaa tunteva ja riippumaton. Valvoja vastaa siitä, että asennuksiin liittyvät laadunvalvontatellit ja tiiviyskokeet tehdään ja dokumentoidaan huolellisesti.

Ympäristönsuojelun kannalta erittäin vaativista työvaiheista on laadittava Suomen rakentamismääräyskokoelman osan A1 kohdassa 8.1 tarkoitettu laadunvarmistusselvitys. Selvitys on tehtävä ainakin seuraavista työvaiheista:

- 1) tiivistysrakenteen saumaussuunnitelmasta;
- 2) tiivistysrakenteen saumauksesta, suojaamisesta kiviltä ja rakenteeseen tehtävien läpivientien saumauksesta;
- 3) säiliön asennuksesta, ankkuroinnista ja peittämisestä;
- 4) täyttökerrosten tiivistämisestä kantavaksi;
- 5) putkiston asentamisesta ja tukemisesta sekä liitoksista;
- 6) viemäreiden ja kaivojen asentamisesta;
- 7) maaperän huokosilman sekä pohjaveden havaintoputkien asentamisesta.

Tarkastuksista laadittavat tarkastuspöytäkirjat ja laadunvarmistusselvitys on säilytettävä ja esitettävä pyydettyessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

16 §

Kirjanpito

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa

jakeluaseman toiminnasta. Yhteenveto kirjanpidosta on säilytettävä viiden vuoden ajan ja pyydettyessä esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Kirjanpitoon on merkittävä ainakin seuraavat tiedot:

- 1) hälytysjärjestelmien, päällysteiden, säiliöiden ja salaojituksen tarkkailukaivojen tarkastuksista ja mahdollisista korjaustoimenpiteistä;
- 2) öljynerotuskaivojen tarkastuksista ja poistetun öljyn ja öljyisen hiekan määrästä;
- 3) toiminnasta syntyneiden ongelmajätteen toimituspaikasta ja määrästä;
- 4) polttonesteiden luovutuksesta ja säiliöiden täytöstä;
- 5) häiriöistä ja onnettomuustilanteista;
- 6) toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta;
- 7) henkilökunnan koulutuksesta.

17 §

Ilmoitus toiminnan lopettamisesta

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle jakeluaseman toiminnan lopettamisesta ja esitettävä suunnitelma jakeluaseman rakenteiden poistamisesta sekä maaperän ja pohjaveden mahdollisen pilaantumisen selvittämisestä.

18 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010.

Tätä asetusta sovelletaan olemassa olevan jakeluaseman toimintaan siitä alkaen, kun:

- 1) jakeluaseman toiminnan olennaiseen muuttamiseen on haettava ympäristölupa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin nojalla;
- 2) hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi ympäristönsuojelulain 55 §:n 2 momentin mukaisesti on tehtävä; tai
- 3) ympäristölupaa on tarpeen muuttaa ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin nojalla.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, tätä asetusta sovelletaan sanotussa mo-

mentissa tarkoitettuihin jakeluasemiin kuitenkin viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämän asetuksen 4 §:ää, 5 §:n 2 momenttia, 6 §:n 2 momenttia ja 3 momenttia ja 7 §:n 3 momenttia sovelletaan olemassa oleviin jakeluasemiin kuitenkin vasta, kun jakeluaseman toiminta muuttuu olennaisesti ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin tarkoittamalla tavalla. Tällöin ympäristölupa raukeaa ympäristönsuojelulain 30 § 2 momentin mukaisesti ja viranomaisen rekisteröi jakeluaseman ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

Tämän asetuksen voimaantullessa jakeluasemaa koskeva vireillä oleva ympäristölupa-

hakemus, jota ei ole kuulutettu, raukeaa asetuksen voimaan tullessa ja viranomaisen rekisteröi toiminnan ympäristönsuojelun tietojärjestelmään sekä ilmoittaa siitä toiminnanharjoittajalle, jollei kyse ole ympäristönsuojelulain 30 §:n 4 momentissa tarkoitettusta toiminnasta.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleva jakeluasemaa koskeva lupahakemus, joka on kuulutettu, käsitellään tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti ja toimintaan sovelletaan tätä asetusta 2, 3 ja 4 momentin mukaisesti.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*

Neuvotteleva virkamies Anneli Karjalainen

N:o 445

Valtioneuvoston asetus**polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista**

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000), 12 ja 65 §:n nojalla sellaisena kuin ne ovat laissa 253/2010:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kiinteää, nesteistä tai kaasumaista polttoainetta käyttäviin energiantuotantoyksiköihin, joiden polttoaineteho on:

- 1) vähintään 5 megawattia, mutta alle 50 megawattia; ja
- 2) vähintään 1 megawatti, mutta alle 5 megawattia, jos energiantuotantoyksikkö sijaitsee samalla laitosalueella muiden yksiköiden kanssa ja niiden yhteenlaskettu polttoaineteho ylittää 5 megawattia tai energiantuotantoyksikkö on osa muutoin ympäristöluvanvaraista toimintaa.

Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n mukainen lupa. Asetusta sovelletaan myös toimintaan, joka rekisteröidään ympäristönsuojelulain 65 §:n nojalla.

Asetusta ei sovelleta:

- 1) laitoksiin, joihin sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (362/2003);
- 2) laitoksiin, jotka käyttävät palamistuotteita suoraan lämmitykseen, kuivaukseen

taikka esineiden tai aineiden käsittelyyn, kuten uudelleenlämmitysuuneihin ja lämpökäsittelyuuneihin;

- 3) jälkipolttolaitoksiin, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä energiantuotantolaitoksina; eikä

- 4) kokonaisten eläinten raatojen polttamiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *energiantuotantoyksiköllä* sähköä tai lämpöä tuottavaa kattilaa, kaasuturbiinia tai polttomoottoria yksinään tai yhdessä lämmöntalteenottokattilan kanssa; kahta tai useampaa kattilaa, kaasuturbiinia tai polttomoottoria yksinään tai yhdessä lämmöntalteenottokattilan kanssa pidetään energiantuotantoyksikkönä, jos niiden savukaasut johdetaan yhteiseen savuhormiin;

- 2) *energiantuotantolaitoksella* yhtä tai useampaa samalla laitosalueella sijaitsevaa energiantuotantoyksikköä;

- 3) *kattilalla* paineastiaa, jossa polttoaineden hapetuksella, kuumalla kaasulla tai kemi-

allisella reaktiolla syntyvä lämpö käytetään nesteen lämmitykseen tai höyrystämiseen;

4) *kaasuturbiinilla* lämpöenergian mekaaniseksi työksi muuntavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressori ja polttokammio, jossa polttoaine hapetetaan, sekä turbiini;

5) *polttomoottorilla* laitetta, joka muuntaa polttoaineen kemiallisen energian mekaaniseksi energiaksi, kun polttoaineen palamisen synnyttämä paine muutetaan sylintereissä liikkuvien mäntien avulla mekaaniseksi energiaksi;

6) *lämmöntalteenottokattilalla* laitetta, jossa kaasuturbiinin tai polttomoottorin savukaasuista saadulla lämmöllä lämmitetään tai höyrystetään nestettä ja joka voi olla varustettu lisäpoltolla;

7) *monipolttoainekattilalla* kattilaa, jossa voidaan polttaa kahta tai useampaa polttoainetta joko samanaikaisesti tai vuorotellen muulloinkin kuin kattilaa käynnistettäessä;

8) *vara- ja huippukuormalaitoksella* energiantuotantolaitosta, jonka käyntiaika on enintään 1500 tuntia vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona;

9) *olemassa olevalla energiantuotantolaitoksella* tämän asetuksen voimaantullessa toiminnassa olevaa energiantuotantolaitosta tai energiantuotantolaitosta, jonka ympäristölupahakemus on kuulutettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa

10) *uudella energiantuotantolaitoksella* muuta kuin 9 kohdassa tarkoitettua energiantuotantolaitosta.

3 §

Rekisteröinti-ilmoituksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 65 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tulee sisältää:

1) toiminnanharjoittajan nimi ja yhteystiedot;

2) laitoksen yhteystiedot ja sijainti sekä tiedot laitoksen ympäristöstä;

3) tiedot alueen kaavoituksesta;

4) tiedot laitoksen ympäristöluvasta sekä muista voimassaolevista luvista, sopimuksista, päätöksistä ja ilmoituksista;

5) tiedot laitoksen toiminnasta, käytettävistä polttoaineista ja päästöjen vähentämistekniikoista;

6) tiedot päästöistä ilmaan;

7) tiedot savupiipun korkeudesta ja sen mitoituksen perusteista;

8) tiedot jätevesien ja sade- ja sulamisvesien (*hulevesien*) käsittelystä sekä päästöistä veteen tai viemäriin;

9) tiedot polttoaineiden varastoinnista;

10) tiedot toiminnassa syntyvistä jätteistä ja jätehuollosta;

11) tiedot toiminnassa käytettävistä kemikaaleista;

12) tiedot toiminnan melupäästöistä, niiden vaikutuksista sekä meluntorjuntatoimista;

13) tarkkailusuunnitelma;

14) suunnitelma varautumisesta häiriö- ja poikkeuksellisiin tilanteisiin.

4 §

Toiminnan sijoittuminen

Energiantuotantoyksikkö on sijoitettava ympäristönsuojelulain 6 ja 30 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

5 §

Päästöraja-arvot ilmaan johdettaville päästöille

Uusien energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1 taulukoiden 1 ja 3 mukaisia päästöraja-arvoja.

Olemassa olevien energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1 taulukoiden 2 ja 4 mukaisia päästöraja-arvoja.

Monipolttoaineyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1 kohdan 2 mukaisesti määrättyjä päästöraja-arvoja.

Energiantuotantoyksikön, jonka savuhormiin johdetaan kahden tai useamman kattilan savukaasut, päästöraja-arvo määrätään kattiloiden yhteenlasketun tehon perusteella.

Jos pääasiallista polttoainetta ei ole saatavissa ja yksikkö siirtyy käyttämään yksinomaan varapolttoainetta, yksikön päästöihin sovelletaan varapolttoaineen päästöraja-arvoja.

6 §

Päästöraja-arvojen noudattaminen

Energiantuotantoyksikön tavanomaisissa käyttötilanteissa on noudatettava liitteen 1 mukaisia päästöraja-arvoja. Energiantuotantoyksikön käynnistys- ja alasajotilanteet eivät sisälly tavanomaisiin käyttötilanteisiin.

Päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:

- 1) energiantuotantoyksikössä toteutetaan liitteen 2 mukaisesti laadittua tarkkailusuunnitelmaa;
- 2) energiantuotantoyksikössä seurataan palamisen tasaisuutta jatkuvatoimisilla happi-, lämpötila ja hiilimonoksidimittareilla liitteen 2 mukaisesti; ja
- 3) liitteen 2 mukaisesti tehtävien määrääikaismittauksien tulokset alittavat liitteen 1 mukaiset päästöraja-arvot.

7 §

Savupiipun korkeus

Energiantuotantoyksikön savupiipun korkeuden on oltava vähintään:

- 1) 10 metriä, kun kyse on kevyttä polttoöljyä tai maakaasua polttavasta yksiköstä;
- 2) 30 metriä, kun kyse on kiinteää polttoainetta polttavasta vähintään 5 megawatin, mutta enintään 20 megawatin yksiköstä;
- 3) 40 metriä, kun kyse on raskasta polttoöljyä polttavasta vähintään 5 megawatin, mutta enintään 20 megawatin yksiköstä;
- 4) 40 metriä, kun kyse on yli 20 megawatin yksiköstä.

Lisäksi energiantuotantoyksikön savupiipun korkeuden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- 1) piipun korkeuden on oltava vähintään 2,5 kertaa tuotantorakennuksen tai muun lähimmän esteen korkeus tai se on erikseen mitoitettava leviämismallilaskelmalla tai muun luotettavan menetelmän, kuten polttoainekohtaisen savupiippunomogrammin avulla;
- 2) savukaasun virtausnopeuden laitoksen jokaisessa savuhormissa on oltava vähintään 5 m/s;
- 3) energiantuotantoyksikkö ei yksinään ai-

heuta yli 20 prosenttia ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (480/1996) määritellystä ilmanlaadun vuoro-kausittaisesta ohjearvosta.

Energiantuotantoyksikön savupiipun korkeus on kuitenkin aina mitoitettava leviämismallilaskelmalla, jos alle 500 metrin etäisyydellä energiantuotantoyksiköstä on yli 30 metriä korkeita rakennuksia tai muita maastoesteitä taikka maanpinnan korkeus kohoaa tätä ylemmäs mitattuna tuotantorakennuksen viereisen maanpinnan tasosta.

8 §

Meluntorjunta

Energiantuotantolaitoksen toiminta ja siihen liittyvät liikenne-, purkaus- ja lastaustoiminnot sekä polttoaineen käsittely on suunniteltava ja sijoitettava siten, että niiden aiheuttamia meluhaittoja voidaan ehkäistä. Toiminnan melupäästöjä on vähennettävä parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisesti valitsemalla käyttöön äänitehotasoltaan mahdollisimman alhaisia koneita ja laitteita sekä vaimentamalla melulähteitä. Toiminnan aiheuttaman melun leviämistä on estettävä rakennusteknisesti sekä suuntaamalla ja sijoittamalla melulähteet melun leviämisen kannalta mahdollisimman haitattomasti.

Energiantuotantolaitoksen toiminta on järjestettävä siten, että toiminnasta ja siihen liittyvästä liikenteestä aiheutuva melu laitoksen tavanomaisissa käyttötilanteissa ei ylitä melulle altistuvissa kohteissa päivällä (klo 7—22) melutasoa LAeq 55 dB eikä yöllä (klo 22—7) melutasoa LAeq 50 dB. Lomasumiseen käytettävillä alueilla, luonnonsuojelualueilla, leirintäalueilla ja taajaman ulkopuolella olevilla virkistysalueilla toiminnan aiheuttama melu ei saa ylittää päivällä (klo 7—22) melutasoa LAeq 45 dB eikä yöllä (klo 22—7) melutasoa LAeq 40 dB. Jos melu on luonteeltaan iskumaista tai kapeakaista, mittaus- tai laskentatulokseen lisätään 5 dB ennen sen vertaamista raja-arvoon. Melutilanteen arvioinnissa on otettava huomioon myös alueen muiden lähteiden aiheuttama melutaso.

9 §

Puhdistinlaitteiden jätevesien käsittely ja johtaminen

Toiminnanharjoittajan on selvitettävä energiantuotantolaitoksen jätevesien määrä ja laatu. Jos toiminnassa syntyy tai käytetään aineita, jotka sisältävät vesiympäristölle vaarallisia ja haitallisia aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) liitteessä I mainittuja aineita, on varmistuttava, ettei niitä pääse pohjavesiin, vesiympäristöön tai viemäriin.

Viemäriin johdettavat savukaasupesurissa ja savukaasujen lauhdutuksessa muodostuvat jätevedet (*lauhdevedet*) on ennen johtamista neutraloitava, selkeytettävä ja suodatettava. Vesistöön johdettavat lauhdevedet on ennen johtamista neutraloitava, selkeytettävä ja suodatettava. Ojaan johdettavat lauhdevedet on ennen johtamista saostettava kemiallisesti, selkeytettävä ja suodatettava.

Täyssuolanpoiston jälkeen elvytysvedet on neutraloitava.

Kertaluonteisesti muodostuvat nuohousvedet on esikäsiteltävä neutraloimalla ja selkeyttämällä ennen niiden johtamista viemäriin tai ne on kerättävä talteen ja toimitettava käsiteltäviksi asianmukaisen käsittelyluvan omaavaan paikkaan.

Peittausvedet on käsiteltävä neutraloimalla ennen niiden johtamista viemäriin tai ne on kerättävä talteen ja toimitettava käsiteltäviksi asianmukaisen käsittelyluvan omaavaan paikkaan. Peittauksen huuhteluedet voidaan johdattaa suoraan maastoon.

10 §

Öljyisten jätevesien käsittely ja johtaminen

Öljytuotteiden käsittelyalueiden ja öljysäiliöiden suoja-aldaiden vedet sekä muut vedet, jotka voivat sisältää öljyä, on johdettava öljynerottimeen. Öljynerottimet on varustettava öljytilan täyttymisestä ilmoittavalla hälytysjärjestelmällä, jonka toimivuus on testattava vähintään vuoden välein.

Jos öljynerottimista poistuvat vedet johdetaan vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin, ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mu-

kaisessa II luokan öljynerottimessa, josta poistuvan veden hiilivetyypitoisuus on alle 100 mg/l.

Jos öljynerottimesta poistuvia vesiä ei johdeta jätevesiviemäriin, ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mukaisessa I luokan öljynerottimessa, josta poistuvan veden hiilivetyypitoisuus on alle 5 mg/l. Tämän jälkeen ne voidaan johtaa sadevesiviemäriin tai vesistöön.

Viemäriissä on oltava välittömästi öljynerottimen jälkeen näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo, josta voidaan sulkea energiantuotantolaitoksen jätevesien pääsy vesihuoltolaitoksen viemäriin tai muuhun energiantuotantolaitoksen jätevesien purkupaikkaan. Näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo on sijoitettava, merkittävä ja suojattava siten, että kaivon on esteetön pääsy. Sulkuventtiili on voitava sulkea viivytyksettä kaikissa olosuhteissa.

Vesien käsittelyyn käytettävät erottimet on pidettävä toimintakuntoina ja ne on tyhjennettävä vähintään kerran vuodessa.

11 §

Muiden jätevesien käsittely ja johtaminen

Kiinteistön talousjätevedet on johdettava vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin. Talousjätevesien käsittelystä viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla säädetään talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (542/2003).

Energiantuotantolaitoksen piha-alueen huulevesien pääsy öljynerottimiin johdettaviin viemäriin on estettävä.

Kiinteiden polttoaineiden ulkovarastokenttien on oltava tiivispohjaisia ja niiden hulevesijärjestelmä on varustettava kiintoaineen erotuksella.

12 §

Kiinteiden polttoaineiden käsittely ja varastointi

Kiinteiden polttoaineiden varastointi, käsittely ja siirrot on järjestettävä siten, että

toiminta ei aiheuta pöly-, haju- tai roskaantu-mishaittaa eikä palovaaraa.

Jyrsinturpeen ja muiden vastaavien hienojakoisten polttoaineiden vastaanottoasemien tulee sijaita suljetussa hallissa tai muussa vastaavassa tilassa pöly- ja muiden ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi.

13 §

Nestemäisten polttoaineiden varastointi

Nestemäisten polttoaineiden varastoinnissa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

1) nestemäiset polttoaineet on varastoitava asianmukaisissa kyseisen polttoaineen varastointiin hyväksytyissä kaksoisvaippasäiliöissä tai tiiviiseen suoja-altaaseen sijoitetuissa säiliöissä;

2) suoja-altaan tilavuus on mitoitettava siten, että vuototilanteessa altaaseen sopii vähintään 1,1 kertaa siihen sijoitetun suurimman säiliön nestetilavuus;

3) säiliöiden kunto on tarkastettava säännöllisesti;

4) säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja kaksoisvaippasäiliöt on lisäksi varustettava vuodonilmaisimilla;

5) vuotojen leviämisen torjumiseksi on varattava imeytysaineita ja torjuntakalustoa polttonesteiden talteenottoa varten.

Nestemäisten polttoaineiden varastoinnista ja käsittelystä säädetään lisäksi vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) ja sen nojalla.

14 §

Jätehuolto

Energiantuotantolaitoksen jätehuolto on järjestettävä jätelain (1072/1993) ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti siten, että toiminnasta ei aiheudu ympäristön roskaantumista, maaperän pilaantumista tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Tällöin on erityisesti huolehdittava siitä, että:

1) hyödyntämiskelpoiset jätteet kerätään erillään muista jätteistä ja toimitetaan hyödynnettäviksi;

2) ongelmajätteet ja muut ympäristölle vaaralliset jätteet kerätään talteen ja pidetään

toisistaan erillään, ryhmitellään, pakataan ja merkitään ominaisuuksiensa mukaan sekä varastoidaan katetussa tai muutoin vesitiiviissä tilassa tiivispohjaisella alustalla;

3) lento- ja pohjatuhkan kaatopaikka- ja hyötykäyttökelpoisuutta seurataan ja ne varastoidaan erillään siiloissa tai muissa vastaavissa suljetuissa tiloissa;

4) tuhkien siirrot järjestetään siten, että laitoksen ympäristössä ei aiheudu pölyhaittaa;

5) lannoitevalmisteena käytettävä tuhka varastoidaan, säilytetään ja kuljetetaan niin, että lannoitevalmistelain (539/2006) vaatimukset täytyvät;

6) öljy- ja muut ongelmajätteet toimitetaan asianmukaiseen käsittelyyn tai hyödyntämiseen vähintään kerran vuodessa;

7) ongelmajätteiden siirrosta laaditaan siirtoasiakirja siten kuin ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteen pakkaamisesta ja merkitsemisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) säädetään;

8) ongelmajäte ja muu jäte toimitetaan hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on sallittu.

15 §

Poikkeukselliset tilanteet

Toiminnanharjoittajan on varauduttava ennakolta poikkeuksellisiin tilanteisiin, joita varten on oltava toimintasuunnitelma. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien toimintojen on oltava ohjeistettuja.

Ilmoitusvelvollisuudesta säädetään ympäristönsuojelulain 62 §:ssä.

Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viivytyksettä poikkeuksellisen tilanteen edellyttämiin korjaus- tai torjuntatoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja ympäristölle haitallisten vaikutusten estämiseksi. Poikkeuksellisen tilanteen vaikutusten selvittäminen on aloitettava tarvittaessa tilanteen luonteen edellyttämässä laajuudessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla. Häiriö- ja poikkeuksellisten tilanteiden jälkeen on selvitettävä korjaavat toimenpiteet vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

Ilmoituksen johdosta annettavista määräyksistä säädetään ympäristönsuojelulain 64 §:ssä.

16 §

Toiminnan sekä sen päästöjen ja vaikutusten tarkkailu

Toiminnanharjoittajalla on oltava tarkkailusuunnitelma, jossa on esitettävä energiantuotantolaitoksen käyttötarkkailu sekä päästöjen ja ympäristövaikutusten tarkkailu. Tarkkailusuunnitelmassa on lisäksi esitettävä, miten tarkkailutiedot toimitetaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja myös elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jos laitos on luvanvarainen ja toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto. Laitoksen toimintaa sekä sen päästöjä ja vaikutuksia ympäristössä on tarkkailtava tämän asetuksen liitteen 2 mukaisesti.

Energiantuotantoyksikön savukaasupäästöt on mitattava kahdentoista kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta tai toiminnan olennaisesta muuttamisesta. Mittaukset on tämän jälkeen tehtävä liitteen 2 mukaisesti määräajoin.

Energiantuotantolaitoksen toiminnasta ja sen toimintaan liittyvästä liikenteestä aiheutuvat melutasot on mitattava kertaluonteisesti kahdentoista kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta. Mittaukset on tehtävä energiantuotantolaitoksen tavanomaisissa käyttöolosuhteissa liitteen 2 mukaisesti.

Toiminnanharjoittajan on toimitettava laitoksen tarkkailusuunnitelma ympäristöluvan hakemisen yhteydessä lupaviranomaiselle tai rekisteröinti-ilmoituksen jättämisen yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarkkailusuunnitelmaa voi täydentää myöhemmin ja se on pidettävä ajan tasalla.

17 §

Kirjanpito ja tietojen toimittaminen

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa energiantuotantoyksikön toiminnasta tarkkailusuunnitelman ja liitteen 2 mukaisesti. Yhteenveto kirjanpidosta on säilytettävä viiden

vuoden ajan ja pyydetessä esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmi-kuun loppuun mennessä toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosiraportti, jossa on esitettävä tiedot:

1) käytettyjen polttoaineiden ja kemikaalien määrästä ja laadusta energiantuotantoyksiköittäin;

2) energiantuotannosta;

3) eri energiantuotantoyksiköiden käyntiajoista;

4) rikkidioksidin (SO₂), typenoksidien (NO₂) ja hiukkasten sekä hiilidioksidin (CO_{2foss} ja CO_{2bio}) kokonaispäästöistä, jotka perustuvat mittauksiin tai polttoainetietoihin perustuviin laskelmiin

5) toiminnassa syntyneiden tuhkan ja muiden jätteiden määrästä ja laadusta sekä niiden toimituspaikoista;

6) toiminnassa syntyneiden jätevesien määrästä ja laadusta;

7) melumittauksista;

8) poikkeuksellisista tilanteista ja niiden johdosta tehdyistä toimista;

9) osallistumisesta ilmanlaadun ja melun yhteistarkkailuun;

10) muista päästö- ja muiden seurantamittausten tuloksista, ellei niitä ole erikseen toimitettu valvontaviranomaiselle.

18 §

Ilmoitus toiminnan lopettamisesta

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle toiminnan lopettamisesta ja esitettävä suunnitelma energiantuotantoyksikön ja rakenteiden poistamisesta sekä maaperän ja pohjaveden mahdollisen pilaantumisen selvittämisestä.

Toiminta-alue on saatettava toiminnan loputtua sellaiseen kuntoon, ettei siitä aiheudu terveyshaittaa tai ympäristön muuta pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminta-alue on siistittävä ja alueelle varastoidut jätteet ja ongelmajätteet on toimitettava hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi siten kuin siitä jätelaissa säädetään. Toiminnan lopettamisen jälkeistä velvoitteista noudatetaan mitä ympäristönsuojelulaissa säädetään.

19 §

Ilmoitus toiminnan muutoksista

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle toiminnassa tapahtuvista valvonnan kannalta olennaisista muutoksista.

20 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010.

Tätä asetusta sovelletaan olemassa olevan energiantuotantoyksikön toimintaan siitä alkaen, kun:

1) energiantuotantoyksikön toiminnan olennaiseen muuttamiseen on haettava ympäristölupaa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin;

2) hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi ympäristönsuojelulain 55 §:n 2 momentin mukaisesti on tehtävä; tai

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*

3) ympäristölupaa on tarpeen muuttaa ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin nojalla.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, tätä asetusta sovelletaan sanotussa momentissa tarkoitettuihin energiantuotantoyksiköihin kuitenkin viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.

Tämän asetuksen voimaan tullessa energiantuotantoyksikköä koskeva vireillä oleva lupahakemus, jota ei vielä ole kuulutettu, raukeaa ja viranomaisen rekisteröi toiminnan ympäristönsuojelun tietojärjestelmään sekä ilmoittaa siitä toiminnanharjoittajalle, jollei kysymys ole ympäristönsuojelulain 30 §:n 4 momentissa tarkoitettusta toiminnasta.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleva energiantuotantoyksikköä koskeva lupahakemus, joka on kuulutettu, käsitellään tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti ja toimintaan sovelletaan tätä asetusta 2 ja 3 momentin mukaisesti.

Neuvotteleva virkamies Sirpa Salo-Asikainen

POLTTOAINEKOHTAISET PÄÄSTÖRAJA-ARVOT**1. Päästöraja-arvot uusille ja olemassa oleville kattiloille****Taulukko 1. Uusien polttoaineteholtaan 1—50 MW:n kattiloiden päästöraja-arvot**

Kattilan polttoaineteho	Hiukkaset mg/m ³ n	NO ₂ mg/m ³ n	SO ₂ mg/m ³ n
Öljy ^{1,2}	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %
1≤P≤15 MW	100	800	850
15<P≤50 MW	50 ³	500	850
Kaasumaiset polttoaineet		O ₂ = 3 %	
1≤P≤15 MW		340	
15<P≤50 MW		200	
Puu ja muut kiinteät biopolttoaineet ⁴	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	
1≤P≤5 MW	200	375	200
5<P≤10 MW	50	375	200
10<P≤50 MW	40	375	200
Turve	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	200	500	500
5<P≤10 MW	50	500	500
10<P≤50 MW	40	500	500
Hiili	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤10 MW	50	270	850
10<P≤50 MW	40	270	850

¹ kevyelle polttoöljylle hiukkaspäästötaso on 50 mg/m³n (O₂= 3 %) kokoluokasta ja laitoksen käyntiajasta riippumatta

² raskaalle polttoöljylle rikkipitoisuuspäästöraja-arvo on 1700 mg/m³n (O₂=3 %) 1.6.2012 saakka

³ huippu- ja varakuormakattiloille 70 mg/m³n

⁴ ruokohelpi, olki, pelletit yms.

Taulukko 2. Olemassa olevien polttoaineteholtaan 1—50 MW:n kattiloiden päästöraja-arvot
(suluissa vara- ja huippukuormakattiloiden päästöraja-arvo)

Kattilan polttoaineteho	Hiukkaset mg/m ³ n	NO ₂ mg/m ³ n	SO ₂ mg/m ³ n
Öljy^{1,2}	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %
1≤P≤5 MW	140 (200)		850
5<P≤50 MW	50 (140)		850
1≤P≤15 MW		900	850
15<P≤50 MW		600	850
Kaasumaiset polttoaineet		O ₂ = 3 %	
1≤P≤15 MW		400	
15<P≤50 MW		300	
Puu ja muut kiinteät biopolttoaineet³	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	300(375)	450 (500)	200
5<P≤10 MW	150 (250)	450 (500)	200
10<P≤50 MW	50 (125)	450 (500)	200
Turve	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	300(375)	600 (625)	500
5<P≤10 MW	150 (250)	600 (625)	500
10<P≤50 MW	50 (125)	600 (625)	500
Hiili	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤50 MW	50 (140)	420 (550)	1100

¹ kevyelle polttoöljylle hiukkaspäästöraja-arvo on 50 mg/m³n (O₂= 3 %) kokoluokasta ja laitoksen käyntiajasta riippumatta

² raskaalle polttoöljylle rikkipitoisuuspäästöraja-arvo on 1700 mg/m³n (O₂=3 %) 1.1.2018 saakka

³ ruokohelpi, olki, pelletit yms.

Taulukko 3. Uusien polttoaineteholtaan 1—50 MW:n diesel- ja kaasumoottoreiden ja kaasuturbiinien päästöraja-arvot

	NO ₂	NO ₂	SO ₂	Hiukkaset
	< 10 MW	> 10 MW		
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Öljydieselmoottori (GI)	1600	750	600	60
Kaasudieselmoottori (GD), kaasu	1600	750		
Kipinäsytytteinen moottori (SG)	190	95		
Kaksoispolttoainemoottori (DF), kaasu	380	190		
Kaasuturbiini	115	50		

Taulukko 4. Olemassa olevien polttoaineteholtaan 1—50 MW:n diesel- ja kaasumoottoreiden ja kaasuturbiinien päästöraja-arvot

	NO ₂	SO ₂	Hiukkaset
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Öljydieselmoottori (GI)	1850	600	70
Kaasudieselmoottori (GD), kaasu	1850		
Kipinäsytytteinen moottori (SG)	190		
Kaksoispolttoainemoottori (DF), kaasu	380		
Kaasuturbiini	150		

2. Monipolttoainekattilan päästöraja-arvon määrittäminen

Monipolttoainekattilan päästöraja-arvo lasketaan keskimääräisen polttoaineen käytön perusteella kalenterivuoden ajalta. Uusille kattiloille päästöraja-arvo lasketaan suunnitelluilla käyttömäärillä ja vanhoille kattiloille toteutuneilla käyttömäärillä.

Monipolttoainekattilan päästöraja-arvon laskennassa käytetään seuraavaa kaavaa:

$$\text{Raja-arvo} = \frac{\text{raja-arvo}_{\text{polttoaineA}} \times A + \text{raja-arvo}_{\text{polttoaineB}} \times B + \text{raja-arvo}_{\text{polttoaineC}} \times C}{A + B + C}$$

A = polttoaineen A lämpöarvo (MJ/kg) x polttoaineen A määrä (kg/h tai t/a)

B = polttoaineen B lämpöarvo (MJ/kg) x polttoaineen B määrä (kg/h tai t/a)

C = polttoaineen C lämpöarvo (MJ/kg) x polttoaineen C määrä (kg/h tai t/a)

LAITOKSEN TOIMINNAN SEKÄ SEN PÄÄSTÖJEN JA VAIKUTUSTEN TARKKAILU

Laitoksen toiminnan sekä sen päästöjen ja vaikutusten tarkkailun keskeisenä tavoitteena on tuottaa tietoa valvontaviranomaiselle laitoksen lupamääräysten tai rekisteröintiedellytysten noudattamisen valvomiseksi. Alle 50 MW:n energiantuotantolaitoksen, sekä lupamenettelyn että rekisteröintimenettelyn piiriin kuuluvien, on noudatettava tämän asetuksen vaatimuksia. Valvontaviranomainen arvioi vaatimusten noudattamista tarkkailusta saatavien tietojen ja niihin perustuvan laitoksen vuosiraportoinnin perusteella.

Tässä liitteessä esitetään energiantuotantolaitoksen tarkkailun yleisperiaatteet, joita voidaan täydentää yksityiskohtaisilla ohjeilla.

Tarkkailusuunnitelman sisältö

Tarkkailun tavoitteena on osoittaa, että laitos täyttää jatkuvasti asetuksen vaatimukset. Tarkkailusuunnitelman tulee sisältää tarkkailun tavoitteet sekä ympäristövaikutusten kannalta keskeiset tarkkailuun liittyvät menettelyt. Tarkkailun tulee sisältää toiminnan ja päästöjen tarkkailu sekä ympäristövaikutusten tarkkailu. Toiminnan tarkkailu on keskeinen osa pienten energiantuotantolaitosten tarkkailua, koska laitokselta ei vaadita jatkuvia päästömittauksia. Tällöin ympäristöhaittojen hallinta perustuu laitteistojen asianmukaiseen käyttöön ja huoltoon sekä henkilökunnan ammattitaitoon ehkäistä ennalta mahdollisia vaara- ja poikkeuksellisia tilanteita. Laitoksen laatu- tai ympäristöjärjestelmä tukee toiminnan hallintaa ja osaltaan varmistaa, että laitos toimii jatkuvasti siten, että ympäristöhaitat ovat mahdollisimman pienet.

1. Käyttötarkkailu

Käyttötarkkailu muodostuu polttoaineiden laadun seurannasta, palamisolosuhteiden seurannasta, savukaasupäästöjen tarkkailusta ja kirjaamisen menettelyistä. Energiantuotantolaitoksen käyttöä on seurattava toiminnan kannalta oleellisten muuttujien osalta energiantuotantoyksiköittäin (taulukko 1). Seurannasta tulee pitää kirjaa. Päästöjen pitämiseksi asetuksen vaatimusten mukaisina suositellaan laitoksen määrääjain suoritettavaa auditointia sen varmistamiseksi, että laitoksen käyttö säilyy hyvällä tasolla.

Polttoaineiden laadun seuranta

Toiminnanharjoittajalla on oltava riittävät selvitykset polttoaineen laadusta polttoprosessin toimivuuden, päästöjen hallinnan sekä päästölaskennan kannalta. Polttoaineen laatua voidaan seurata polttoaineen toimittajalta saatavien tietojen perusteella ja/tai seuraamalla sen laatua itse.

Palamisolosuhteiden seuranta

Toiminnanharjoittajan on seurattava palamisolosuhteita varmistaakseen palamisen hyvyyden ja sitä kautta pienet päästöt. Palamisolosuhteiden hallinta on tärkeää, koska päästöjen seuranta ei ole jatkuvatoimista. Happipitoisuutta ja lämpötilaa on seurattava jatkuvatoimisilla mittalaitteilla uusilla ja peruskuormayksiköillä. Hiilimonoksidipitoisuutta on mitattava jatkuvasti yli 5 MW:n kiinteän polttoaineen kattiloissa. Palamisen seurantaan käytettävien mittausten laatu on

varmistettava ja mittalaitteet kalibroitava vähintään kerran vuodessa. Hiilimonoksidi- ja happipitoisuuden yhteys päästöihin voidaan määrittellä kattilavalmistajan antamien tietojen avulla.

Laitteistojen toimivuuden seuranta ja huolto

Laitteistojen toimivuutta on seurattava säännöllisesti ja huoltotoimet on tehtävä ennakoitusti ja määräväleihin. Näin varmistetaan laitteistojen toiminta ja päästöjen pysyminen asetuksen mukaisissa rajoissa. Savukaasupuhdistimista on seurattava erottuvan aineen määrää. Syklo-neista ja multisykloneista on lisäksi seurattava paine-eroa ja tiiveyttä, sähkösuodattimesta virta- ja jännitearvoja, kuitusuodattimesta paine-eroa ja opasiteettia ja märkäpesurista paine-eroa ja nestevirtaa. Näiden arvojen on pysyttävä laitteen toimittajan määrittelemissä vaihteluväleissä, jotta laitteiden puhdistustehokkuus taataan. Seurantataajuus on esitettävä tarkkailusuunnitelmassa. Huoltojen tulee käsittää kattiloiden, polttimien, savukaasupuhdistimien ja muiden erotinlaitteiden, savuhormien, polttoainesäiliöiden ja mittauslaitteiden huoltotoimenpiteet samoin kuin nuohoukset ja pesut. Huolloista on laadittava ohjelma, josta käy ilmi eri toimenpiteet, niiden aikataulu sekä vastuuhenkilöt.

Kirjaamismenettelyt

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa käyttötarkkailustaan. Kirjaamisen tulee sisältää ainakin edellä mainitut seikat.

Taulukko 1. Energiatuotantolaitoksen käyttötarkkailussa seurattavat suureet käytettävän polttoaineen mukaan

	Laitoksessa käytettävä polttoaine				
	kaasu	öljy	kivihiili	turve	muu kiinteä polttoaine (puu, biopolttoaineet, pelletit yms.)
Polttoaineen laadun ja määrän seuranta					
• alkuperä	x	x	x	x	x
• kulutus	x	x	x	x	x
• kosteus			x	x	x
• lämpöarvo	x	x	x	x	x
• rae- tai palakoko				x	x
• rikkipitoisuus		x	x	x	x
• tuhkapitoisuus			x	x	
• viskositeetti		x			
• raskasmetallit ¹		x ²	x ³	x ³	x ⁴
Palamisolosuhteiden seuranta					
• happi	x	x	x	x	x
• lämpötila	x	x	x	x	x
• hiilimonoksidi ⁵			yli 5 MW:n yksiköissä	yli 5 MW:n yksiköissä	yli 5 MW:n yksiköissä
Laitteistojen toimivuuden seuranta ja huolto					
• kattilat	x	x	x	x	x
• erotinlaitteet (pesurit, syklonit, sähkösuodattimet, öljynerottimet jne.)	x	x	x	x	x
• polttimet	x	x	x		
• mittalaitteet	x	x	x	x	x

¹ tarvittaessa

² jos raskasta polttoöljyä Ni, V

³ As, Cd, Co, Cr, Ni, Pb, Zn, Hg

⁴ jos puuta Cr, Pb, Zn, Cd, As

⁵ yli-ilman määrän oltava vähintään 5 %

2. Savukaasupäästöjen tarkkailu

Savukaasupäästöjä on tarkkailtava käyttötarkkailun ja kertaluonteisten hiukkas- ja typenoksidipäästömittausten avulla. Rikkidioksidipäästöt voidaan yleensä laskea polttoainetiedoista. Hiukkaspäästötaasoja (opasiteettimittaus) on lisäksi mitattava jatkuvatoimisesti uusilla kiinteää polttoainetta ja raskasta polttoöljyä käyttävillä kattiloilla.

Kertaluonteisia savukaasupäästöjen mittauksia koskeva suunnitelma on toimitettava kuukautta ennen mittauksia kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja myös elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jos laitos on luvanvarainen ja toimivaltainen lupaviranomainen aluehal-

lintovirasto. Energiatuotantoyksikön ensimmäiset päästömittaukset on tehtävä viimeistään kahdentoista kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta. Mittaukset voidaan tehdä yksikön takuumittausten yhteydessä. Mittaukset on tehtävä myös päästöjen kannalta merkittävien muutosten yhteydessä.

Laitoksen päästöt on mittava hyväksytyyn mittaajan toimesta taulukon 2 mukaisesti. Mittaajalla tulee olla käyttämiensä mittausten menetelmien (CEN / ISO / muu vastaava kansallisesti tai muuten hyväksytyt menetelmät) akkreditointi.

Mittaukset on tehtävä energiantuotantoyksikön suurimmalla ja pienimmällä käytettävällä teho- tasolla, niin että ne edustavat mahdollisimman hyvin kattilan normaalia toimintaa. Manuaalisessa hiukkasmittauksessa (EN 13284-1) kussakin ajotilanteessa savukaasusta otetaan kolme lyhytaikaista näytettä. Raja-arvon saavuttamiseksi kaikkien mittaustulosten on oltava raja- arvoa pienempiä. Typenoksidit mitataan päästömittauksissa aina jatkuvatoimisesti. Rikkidioksidipäästö määritetään ensisijaisesti laskennallisesti polttoaineen rikkipitoisuuden ja päästö- kertoimien avulla. Turpeen poltossa, jos käytössä on savukaasupesuri tai muu vastaava mene- telmä, rikkidioksidi on mitattava kertaluonteisesti kattilan tyyppillisellä polttoainevalikoimalla. Hiiltä poltettaessa ovat rikkidioksidimittaukset tehtävä silloin, kun käytössä on kalkinsyöttö, pesuri tai muu vastaava menetelmä. Mittaus on uusittava, jos mittaustulos ei ole asetettua raja- arvoa pienempi.

Vuositason päästöt määritetään energiantuotantoyksikössä vuosittain käytettyjen polttoaine- määrien, polttoaineiden laatutietojen ja päästökertoimien perusteella. Jos laitoksella on käy- tössä jatkuvatoimisia mittalaitteita savukaasupäästöjen seurantaan, mittarit on huollettava ja kalibroitava vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useamminkin.

Taulukko 2. Energiantuotantoyksikön savukaasupäästöjen mittaukset¹

Mitattava päästö	kaasu ja kevytöljy	raskasöljy	kiinteät polttoaineet
hiukkaset	kevytöljy kerran viidessä vuodessa	kerran kolmessa vuodessa	joka toinen vuosi
typenoksidit	kerran viidessä vuodessa	kerran kolmessa vuodessa	joka toinen vuosi

¹ Vara- ja huippulaitoksissa päästömittaukset on tehtävä 2 500 käyttötunnin välein, maakaasulaitoksissa 4 000 käyttötunnin välein

3. Polttoaineiden varastointi

Tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä, miten polttoaineen varastoinnista aiheutuvia vaikutuk- sia ympäristöön seurataan ja ennaltaehkäistään.

4. Jätevesien tarkkailu

Tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä eri jätevesijakeiden purku- ja näytteenottoaikat, näyt- teenottotiheys ja kuvattava näytteenottomenettelyt sekä analysoitavat parametrit.

Savukaasujen lauhdutuksessa muodostuvia jätevesiä (lauhdevedet) on seurattava kemiallisen saostuksen, neutraloinnin, selkeytyksen ja suodatuksen jälkeen, elvytys- ja peittäusvesiä neut- raloinnin jälkeen sekä nuohousvesiä neutraloinnin ja selkeytyksen jälkeen taulukon 3 mukai- sesti.

Taulukko 3. Energiantuotantolaitosten puhdistinlaitteiden jätevesien (lauhdevedet, elvytysvedet, nuohousvedet, peittausvedet) seuranta

Seurantaparametri	Seurannan taajuus
määrä	jatkuva
lämpötila	jatkuva
pH	jatkuva
sulfaattipitoisuus	kaksi kertaa vuodessa
kokonaisfosforipitoisuus	kaksi kertaa vuodessa
kokonaistypipitoisuus	kaksi kertaa vuodessa
biologinen hapenkulutus (BHK7)	kaksi kertaa vuodessa
kiintoainepitoisuus	kaksi kertaa vuodessa
raskasmetallit ¹	kerran vuodessa

¹ jos poltetaan raskasta polttoöljyä, hiiltä, turvetta (As, Cd, Co, Cr, Ni, Pb, Zn, Hg), jos puuta Cr, Pb, Zn, Cd, As

Johdettaessa jätevesiä yleiseen viemäriverkostoon, on jäteveden laadun ja määrän seurannassa otettava huomioon myös viemärlaitoksen haltijan jätevesisopimuksessa asettamat seuranta-vaatimukset.

Öljynerottimet on pidettävä toimintakuntoisina säännöllisellä huollolla, joka pitää sisällään ainakin seuraavat asiat:

- 1) öljynerottimista poistuvan veden hiilivetyypitoisuus on määritettävä viimeistään kahdentoista kuukauden kuluttua toiminnan aloittamisesta. Tämän jälkeen seuranta on jatkettava valvontaviranomaisen kanssa erikseen sovittavalla tavalla;
- 2) Öljynerottimien öljytilan täyttymisestä ilmoittavan hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava vähintään vuoden välien ja
- 3) öljynerottimet on tyhjennettävä vähintään kerran vuodessa.

5. Jätteiden ja tuhkan hyötykäytön seuranta

Toiminnassa muodostuvien jätteiden määrää ja laatua on seurattava säännöllisesti ja niistä on pidettävä kirjaa. Eri hyödyntämis- ja käsittelykohteisiin sekä kaatopaikalle toimitetuista määristä on myös pidettävä kirjaa. Jätteet on luokiteltava raportointia varten valvontaviranomaisen edellyttämällä tavalla.

Lento- ja pohjatuhkan laatua on seurattava hyötykäytön edistämiseksi (Jätelaki 4 ja 12 §). Tuhkien hyödyntämisessä on otettava huomioon: valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisessä maanrakentamisessa (591/2006), lannoitevalmistelaki (539/2006) sekä sen nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön asetukset 12/2007 ja 13/2007 ja loppusijoittamisessa: valtioneuvoston päätös kaatopaikoista (861/1997). Määritykset on uusittava, mikäli polttoaineen laadussa tai poltossa tapahtuu sellaisia muutoksia, jotka voivat vaikuttaa tuhkan laatuun.

Lento- ja pohjatuhkan laatua on seurattava sen varmistamiseksi, että tuhka täyttää käyttökohteen vaatimukset. Lento- ja pohjatuhkan hyödyntäjällä on pääsääntöisesti oltava ympäristölupa (YSL § 28). Tuhkan hyödyntämisen kriteerit riippuvat käyttökohteesta. Seuraavat säädökset sisältävät maanrakentamiseen ja lannoitevalmistisiin käytettävien tuhkien laatuvaatimukset:

- 1) valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisessä maanrakentamisessa (591/2006),
- 2) lannoitevalmistelaki (539/2006) sekä sen nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön asetukset 12/2007 ja 13/2007).

Tuhkan loppusijoittamisesta säädetään (valtioneuvoston päätös kaatopaikoista 861/1997) erillisten säädösten mukaisesti.

Määrytykset on uusittava, mikäli polttoaineen laadussa tai poltossa tapahtuu sellaisia muutoksia, jotka voivat vaikuttaa tuhkan laatuun.

6. Melutason tarkkailu

Toiminnasta aiheutuva melutaso on mitattava laitoksen lähimmissä altistuvissa kohteissa kertaluonteisesti kahdentoista kuukauden kuluessa laitoksen toiminnan aloittamisesta. Mittaukset on uusittava, mikäli melupäästöt kasvavat merkittävästi tai melupäästöjen raja-arvot ylittyvät. Melumittaukset on tehtävä ympäristöministeriön antaman ohjeen 1/1995 (Ympäristömelun mittaaminen) mukaisesti. Melumittausten tukena tai niitä korvaamaan voidaan käyttää melun äänitehotasomittauksia ja laskentamalleja. Melun leviämismallilaskelmilla voidaan arvioida myös liikenteestä aiheutuvia melutasoja ja taustamelua.

7. Maaperän tilan tarkkailu

Kemikaalivahinkojen yhteydessä tulee selvittää tarvittaessa maaperän pilaantuneisuus. Pilaantuneisuus on selvitettävä myös toimintansa lopettavilla laitoksilla.

8. Riskien hallinta ja poikkeukselliset tilanteet

Poikkeuksellisia tilanteita varten laadittava toimintasuunnitelma on esitettävä tarkkailusuunnitelman yhteydessä. Suunnitelmaan on liitettävä ohjeet toimenpiteistä polton ja erotinlaitteiden häiriötilanteiden samoin kuin öljy- ja kemikaalivahinkojen varalle.

9. Tietojen toimittaminen valvontaviranomaiselle

Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosiraportti jossa on esitettävä asetuksen 19 §:n mukaiset tiedot.

10. Ympäristövaikutusten tarkkailu

Laitoksen on tarvittaessa osallistuttava ilman ja melun laadun yhteistarkkailuun.

N:o 446

**Valtioneuvoston asetus
ympäristönsuojeluasetuksen 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, lisätään 18 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 10 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 380/2008, uusi 2 momentti seuraavasti:

10 §

Hakemukseen liitettävät tiedot

Nimelliseltä sähköntuotantoteholtaan vähintään 300 megawatin polttolaitoksen toiminnan aloittamista koskevaan hakemukseen on liitettävä selvitys hiilidioksidin sopivista varastointipaikoista sekä hiilidioksidin talteenoton jälkiasentamisen ja siirtolaitteistojen teknisestä ja taloudellisesta toteutettavuudesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010.

Jos lupahakemuksen käsittely on vireillä tämän asetuksen voimaan tullessa, lupaviranomaisen on kehotettava luvanhakijaa täydentämään hakemustaan asetuksessa tarkoitettulla selvityksellä. Jos polttolaitokselle on myönnetty ympäristölupa 26 päivänä kesäkuuta 2009 jälkeen, selvitys on toimitettava lupaviranomaiselle sen määräämässä ajassa.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*Hallitussihteeri *Katariina Haavanlammi*

N:o 447

Valtioneuvoston asetus

polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *lisätään* polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta 3 päivänä joulukuuta 2002 annettuun valtioneuvoston asetukseen (1017/2002) uusi 5 c § seuraavasti:

5 c §

Hiilidioksidin talteenottoa koskevat määräykset

Nimelliseltä sähköntuotantoteholtaan vähintään 300 megawatin polttolaitoksen, jonka toiminnan aloittamiseksi myönnetään ympäristölupa 26 päivänä kesäkuuta 2009 jälkeen, luvassa on määrättävä, että laitosalueelle va-

rataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistolle, jos ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 10 §:n 2 momentissa tarkoitettussa selvityksessä esitettyjen tietojen perusteella talteenoton edellytykset täyttyvät.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010. Sitä sovelletaan kuitenkin 26 päivästä kesäkuuta 2009.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*

Hallitussihteeri Katariina Haavanlammi

N:o 448

Valtioneuvoston asetus asfalttiasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 12 ja 65 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 253/2010:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan asfalttiasemiin. Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n mukainen lupa. Asetusta sovelletaan myös toimintaan, joka rekisteröidään ympäristönsuojelulain 65 §:n nojalla.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *asfalttiasemalla* laitosta, jossa valmistetaan asfalttimassaa;
- 2) *kiinteällä asfalttiasemalla* asfalttiasemaa, jossa toimintaa harjoitetaan kiinteästi sijoitetulla laitteistolla;
- 3) *siirrettävällä asfalttiasemalla* asfalttiasemaa, jonka laitteisto on siirrettävissä toiselle alueelle.

3 §

Rekisteröinti-ilmoituksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten tulee sisältää:

- 1) toiminnanharjoittajan ja asfalttiaseman yhteystiedot;
 - 2) tiedot asfalttiaseman sijainnista ja sen ympäristöstä sekä alueen kaavoituksesta;
 - 3) tiedot asfalttiaseman toiminnasta, tuotannosta, kapasiteetista ja toiminta-ajoista;
 - 4) tiedot asfalttiaseman teknisistä rakenteista;
 - 5) tiedot jäte- ja hulevesien käsittelystä sekä päästöistä veteen ja viemäriin;
 - 6) tiedot toiminnan melupäästöistä ja meluntorjuntatoimista;
 - 7) tiedot hajulähteistä ja päästöistä ilmaan;
 - 8) tiedot toiminnassa syntyvistä jätteistä ja jätehuollosta;
 - 9) tiedot maaperästä ja sen tilasta sekä toimista maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi;
 - 10) tiedot riskienhallinnasta sekä tiedot tarkkailun järjestämisestä;
 - 11) tiedot asfalttiaseman voimassaolevista luvista, päätöksistä, ilmoituksista ja sopimuksista.
- Ilmoitukseen on liitettävä:
- 1) kartta, josta ilmenee toiminta-alueen rajat sekä lähimmät asuin- tai virkistyskäytössä olevat rakennukset, luonnonuojelukohteet ja pohjavesialueet sekä;
 - 2) asemapiirros, johon eri toiminnot on merkittävä.
- Edellä 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettut

tiedot riskienhallinnasta ja tiedot tarkkailun järjestämisestä on lisäksi toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista.

4 §

Toiminnan sijoittuminen

Asfalttiasema on sijoitettava ympäristönsuojelulain 6 ja 30 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Asfalttiasemaa ei saa sijoittaa niin, että etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriöille alttiiseen kohteeseen on alle 150 metriä melua, pölyä tai hajua aiheuttavasta toiminnosta.

Alle 150 metrin etäisyydellä melulle, pölylle tai hajulle altistuvista kohteista voidaan kuitenkin säilyttää kalustoa, varastoida ja jakaa polttonesteitä, öljyjä ja muita kemikalleja sekä varastoida toiminnasta syntyviä jätteitä.

5 §

Ilmaan joutuvien päästöjen ja niiden leviämisen rajoittaminen

Toiminnan aiheuttamia pöly- ja hiukkaspäästöjä ja niiden leviämistä on rajoitettava sijoittamalla päästölähteet ympäristön kannalta parhaan käytännön mukaisesti sekä käyttämällä pölynerotinlaitteistoja ja kotelointeja sekä tehostamalla palamisprosesseja tai käyttämällä muita parasta käyttökelpoista tekniikkaa edustavia pöly- ja hiukkaspäästöjä vähentäviä menetelmiä. Laitoksen suodattimien asianmukaisesta toiminnasta on huolehdittava.

Kiviaineksia lukuun ottamatta pölyävät aineet on varastoitava ja niitä on säilytettävä suljetuissa säiliöissä tai pakkauksissa siten, että ne eivät pölyä eikä pölyä joudu ympäristöön.

Kuljetukset, lastaaminen ja lastin purkaminen sekä alueiden kunnossapito on toteutettava siten, että haitallinen pölyäminen voidaan tehokkaasti estää.

6 §

Hajun leviämisen torjunta

Hajun leviämisen estämiseksi hajulähteet on sijoitettava ympäristön kannalta parhaan käytännön mukaisesti. Hajun leviämistä on torjuttava koteloinneilla ja katteilla tai käyttämällä muutoin hajuntorjunnan kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Asfalttimassakuormat on peitettävä välittömästi lastauksen jälkeen.

7 §

Meluntorjunta

Melun leviämisen estämiseksi melulähteet on sijoitettava ympäristön kannalta parhaan käytännön mukaisesti. Melua on lisäksi torjuttava koteloinneilla, melua aiheuttavien laitteiden ja koneiden värähteleviä pintoja vaimentamalla taikka käyttämällä muutoin meluntorjunnan kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Siirrettävä asfalttiasema, joka rekisteröidään ympäristönsuojelulain 65 §:n nojalla ja joka on sijoitettu lähemmäksi kuin 500 metriä melulle altistuvasta kohteesta saa toimia kello 22.00—05.00 enintään 40 vuorokautena kalenterivuodessa.

8 §

Maaperän ja pohjaveden suojeleminen

Polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estettävä.

Polttoaine- ja bitumisäiliöiden on oltava rakenteeltaan tiiviitä sekä kestettävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Polttoaine on varastoitava kaksoisvaippasäiliöissä tai kiinteästi valuma-altaallisessa säiliössä.

Koneiden poltto- ja voiteluaineiden sekä kemikaalien käsittely- ja jakelualueiden on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja. Säiliöiden on oltava suljettuja ja

ne on varustettava ylitäytönestimillä. Tankkauslaitteistot on varustettava lukittavilla sulkuventtiileillä.

9 §

Jäte- ja hulevedet

Toiminta on järjestettävä siten, että siitä ei aiheudu pintavesien tai talousvesikaivojen pilaantumista. Pohjaveden pilaamiskiellosta säädetään ympäristönsuojelulain 8 §:ssä.

Talousjätevesien käsittelystä viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla säädetään talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (542/2003).

Kiinteiden asfalttiasemien koneiden poltto- ja voiteluaineiden sekä kemikaalien käsittely- ja jakelualueiden hulevedet on johdettava öljynerotin kautta.

Öljynerotimesta jätevesiviemäriin tai umpisäiliöön johdettavan veden hiilivetytipitoisuus ei saa olla enempää kuin 100 mg/l.

Öljynerotimesta muualle kuin jätevesiviemäriin tai umpisäiliöön johdettavan veden hiilivetytipitoisuus ei saa olla enempää kuin 5 mg/l.

10 §

Jätehuolto

Asfalttiaseman jätehuolto on järjestettävä jätelain (1072/1993) ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti siten, että toiminnasta ei aiheudu ympäristön roskaantumista, maaperän pilaantumista tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Tällöin on erityisesti huolehdittava siitä, että:

1) hyödyntämiskelpoiset jätteet kerätään erillään muista jätteistä ja toimitetaan hyödynnettäväksi;

2) ongelmajätteet ja muut ympäristölle vaaralliset jätteet kerätään talteen ja pidetään toisistaan erillään, ryhmitellään, pakataan ja merkitään ominaisuuksiensa mukaan sekä varastoidaan katetussa tai muutoin vesitiiviissä tilassa ja nesteitä läpäisemättömällä alustalla;

3) öljy- ja muut ongelmajätteet toimitetaan asianmukaiseen käsittelyyn tai hyödyntämiseen vähintään kerran vuodessa;

4) ongelmajätteiden siirrosta laaditaan siirtoasiakirja siten kuin ongelmajätteistä annetusta tiedoista sekä ongelmajätteen pakkaamisesta ja merkitsemisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) säädetään;

5) ongelmajäte ja muu jäte toimitetaan hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on sallittu.

Toiminta-alueelle ei saa muodostua sellaisia varastoja, jotka voidaan kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1997) 2 §:n mukaan luokitella kaatopaikaksi.

11 §

Poikkeukselliset tilanteet

Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viivytyksettä poikkeuksellisen tilanteen edellyttämiin korjaus- tai torjuntatoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi. Poikkeuksellisen tilanteen ympäristövaikutusten selvittäminen on aloitettava tilanteen edellyttämässä laajuudessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla. Lisäksi on tehtävä korjaavat toimenpiteet vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

Poikkeustilanteita varten toiminta-alueella on oltava riittävä alkusammutus- ja vuotojen torjuntakalusto. Laitteiden läheisyydessä on oltava hätäkytkimet sekä ohjeet menettelystä vuoto- ja tulipalotapauksissa

Poikkeuksellisten tilanteiden ja niistä aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi poltto- ja voiteluaineet sekä muut kemikaalit on säilytettävä turvallisesti alueen liikenne huomioon ottaen. Alueella olevat tiet on suunniteltava ja rakennettava pelastusajoneuvoille soveltuviksi.

Pölynerotimen rikkoutuessa tai muun päästöjä olennaisesti lisäävän häiriön sattuessa päästöjä aiheuttava toiminta on välittömästi keskeytettävä, kunnes häiriö on korjattu. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava aseman rakenteiden ja laitteistojen huollosta ja kunnossapidosta siten, että ne eivät käytön aikana vioitu tai muutu siten, että toiminnasta aiheutuvien ympäristö- tai terveyshaittojen riski lisääntyy.

Toiminnalle on nimettävä vastuuhenkilö, jonka yhteystiedot on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista. Yhteystiedot on tarvittaessa päivitettävä.

Poikkeuksellisia tilanteita koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta säädetään ympäristönsuojelulain 62 §:ssä ja ilmoituksen johdosta annettavista määräyksistä ympäristönsuojelulain 64 §:ssä.

12 §

Mittaukset ja tarkkailu

Toiminnanharjoittajan on järjestettävä asfalttiaseman käyttötarkkailu, päästötarkkailu ja ympäristövaikutusten tarkkailu.

Asfalttiaseman pölynerottimen kuntoa ja toimintaa on tarkkailtava päivittäin.

Kiinteän asfalttiaseman poistokaasujen hiukkas- ja NO₂-päästöt on mitattava rekisteröintiä seuraavana toimintavuotena ja sen jälkeen mittaus suoritetaan kolmen vuoden välein aseman toimiessa normaalisti. Päästöt on aina mitattava asfaltinvalmistuslaitteiston vaihtumista seuraavan toimintavuoden aikana. Mittausraportissa on esitettävä mittaus tulokset yksikössä mg/m³(n) kuivaa kaasua redusoituna 17 %:n happipitoisuuteen, arvio mittaus tulosten edustavuudesta sekä ilmoittajan arvio tunti- ja vuosipäästöistä.

Öljynerotinkaivo on tarkastettava vuosittain.

Kiinteän asfalttiaseman toiminnasta ja toimintaan liittyvästä liikenteestä aiheutuvat melutasot on mitattava kertaluonteisesti kahdentoista kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta.

Jos toiminnanharjoittaja voi luotettavien mittauksin tai arviointimenetelmin osoittaa, että 7 §:ssä tarkoitetut melutason arvot eivät alle 500 metrin etäisyydellä melua aiheuttavasta toiminnasta ylity, ei toiminnanharjoittajan tarvitse tarkkailla melupäästöjä. Melutason arvioinnissa on otettava huomioon myös toiminnasta toiminta-alueella aiheutuva liikenne.

Jos toiminnan etäisyys meluhaitoille altistuvista kohteista on yli 500 metriä ja maasto-olosuhteet estävät riittävästi äänen etenemisen melulähteestä häiriöille alttiisiin kohteisiin ja voidaan perustellusti olettaa, että

7 §:ssä tarkoitetut melutason arvot eivät ylity, ei toiminnanharjoittajan tarvitse erikseen osoittaa melutason alittumista eikä tarkkailla melupäästöjä.

13 §

Raportointi ja kirjanpito

Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmi-kuun loppuun mennessä toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle edellistä vuotta koskeva vuosiraportti, josta käyvät ilmi tiedot toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta sekä:

- 1) tuotannosta ja raaka-aineista;
- 2) toiminta-ajoista;
- 3) käytettyjen polttoaineiden laadusta - ja kulutuksesta;
- 4) laskennallisista tai mitatuista rikkidioksidin-, typenoksidin-, hiilidioksidin ja hiukasten vuosipäästöistä ilmaan, päästöjen laskentatavoista ja mittausmenetelmistä sekä tulosten edustavuutta koskevasta arviosta;
- 5) toiminnassa muodostuneiden jätteiden ja ongelmajätteiden laadusta, määrästä, varastoinnista ja edelleen toimittamisesta;
- 6) jäte- ja hulevesien sekä pohjavesi-alueella tiedot pohjaveden tarkkailun tuloksista;
- 7) öljynerotuskaivon tarkastuksista ja tyhjennyksistä;
- 8) huoltotoimista ja ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä häiriö- ja poikkeustilanteista.

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa vuosiraportissa ilmoitettavista tiedoista. Yhteenveto kirjanpidosta on pyydettyä esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

14 §

Toiminnan lopettaminen

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan lopettamisesta ja esitettävä suunnitelma mahdollisten rakenteiden poistamisesta sekä maaperän ja pohjaveden mahdollisen pilaantumisen selvittämisestä sekä suunnitelluista puhdistustoimenpiteistä.

Toiminta-alue on saatettava toiminnan loputtua sellaiseen kuntoon, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminta-alue on siistittävä ja alueelle varastoidut jätteet ja ongelmajätteet on toimitettava hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi siten kuin siitä jätelaissa säädetään.

15 §

Ilmoitus toiminnan muutoksista

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle rekisteröidyn asfalttiaseman toiminnan valvonnan kannalta olennaisista muutoksista.

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan ympäristönsuojeluasetuksen muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen (1792/2009) voimaantulosäännöksen 6 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 248/2010.

17 §

Siirtymäsäännökset

Asfalttiasemaan, jolla on tämän asetuksen voimaan tullessa ympäristölupa, sovelletaan tätä asetusta siitä alkaen, kun:

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

1) toiminnan olennaiseen muuttamiseen on haettava ympäristölupaa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin nojalla;

2) hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi ympäristönsuojelulain 55 §:n 2 momentin mukaisesti on tehtävä; tai

3) ympäristölupaa on tarpeen muuttaa ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin nojalla.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tätä asetusta sovelletaan sanotussa momentissa tarkoitettuihin asfalttiasemiin kuitenkin viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleva asfalttiasemaa koskeva ympäristölupa-asia, jota ei ole kuulutettu, raukeaa asetuksen voimaan tullessa ja viranomaisen rekisteröi toiminnan ympäristönsuojelun tietojärjestelmään sekä ilmoittaa rekisteröinnistä toiminnanharjoittajalle, jollei ole kysymys ympäristönsuojelulain 30 §:n 4 momentissa tarkoitettua toiminnasta.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleva asfalttiasemaa koskeva lupa-asia, joka on kuulutettu, käsitellään tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti ja toimintaan sovelletaan tätä asetusta 1 ja 2 momentissa tarkoitettua ajankohdasta.

Tämän asetuksen voimaantullessa vireillä oleva ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus melua ja tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta käsitellään kuten ympäristönsuojelulain 60 ja 64 §:ssä säädetään.

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*

Ylitarkastaja *Elise Sahivirta*

N:o 449

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus

työvoimapolitiittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista annetun työ- ja elinkeinoministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 2010

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* työvoimapolitiittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista 30 päivänä joulukuuta 2008 annetun työ- ja elinkeinoministeriön asetuksen (1113/2008) 5 § seuraavasti:

5 §

Tieto palkkatuetusta työstä

Palkkatuetun työn päättyessä annettavaan työvoimapolitiittiseen lausuntoon on merkittävä tieto palkkatuesta. Lausunnossa on mainittava:

1) kuinka pitkältä ajalta palkkatukea on maksettu;

2) kuinka pitkältä ajalta palkkatukea on maksettu korkeimpana korotettuna palkkatukena;

3) onko työnhakija ollut työllistettynä julkisesta työvoimapolitiittisesta lausuntoon annetun lain (1295/2002) 7 luvun 7 §:n 3 momentin mukaisen veloitteen perusteella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010.

Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 2010

Työministeri *Anni Sinnemäki*

Ylitarkastaja Timo Meling

N:o 450

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
merkkipiireistä ja suurimmista sallituista poromääristä**

Annettu Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 14 päivänä syyskuuta 1990 annetun poronhoitolain (848/1990) 21 §:n 1 momentin ja 27 §:n nojalla:

1 §				
Poronhoitoalue jaetaan paliskunnista muodostuviin merkkipiireihin jäljempänä olevan luettelon mukaisesti. Suurin sallittu eloporomäärä, jonka paliskunta saa alueellaan pitää, ja suurin sallittu eloporojen määrä, jonka paliskunnan osakas saa omistaa, ovat paliskunnittain seuraavat:				
Merkkipiirit ja paliskunnat	Paliskunnan alueella pidettävien eloporojen suurin sallittu määrä	Paliskunnan osakkaan omistamien eloporojen suurin sallittu määrä		
			<i>Pallastunturin merkkipiiri</i>	
			Muonio	6 000 500
			Kyrö	3 500 500
			<i>Kittilän merkkipiiri</i>	
			Kuivasalmi	6 000 500
			Alakylä	5 300 500
			<i>Sodankylän merkkipiiri</i>	
			Sattasniemi	5 300 500
			Oraniemi	6 000 500
			Syväjärvi	5 500 500
			Lappi	8 000 500
			<i>Keminkylän merkkipiiri</i>	
			Kemin Sompio	12 000 500
			Pohjois-Salla	4 800 500
			<i>Sallan merkkipiiri</i>	
			Salla	5 300 300
			Hirvasniemi	2 300 300
			<i>Raudanjoen merkkipiiri</i>	
			Pyhä-Kallio	6 500 500
			Vanttaus	1 200 300
			Poikajärvi	4 600 300
			<i>Läntinen merkkipiiri</i>	
			Lohijärvi	1 400 300
			Palojärvi	5 000 300
			Orajärvi	1 500 300
			Kolari	2 600 300
			Jääskö	1 000 300
			<i>Enontekiön merkkipiiri</i>	
			Näkkälä	8 300 500
			Käsivarsi	10 000 500

1676

N:o 450

Itäkemijoen merkkipiiri

Narkaus	2 000	300
Niemelä	1 400	300
Timisjärvi	1 900	300
Tolva	1 900	300
Posion Livo	1 500	300
Isosydänmaa	2 000	300
Mäntyjärvi	1 100	300
Kuukas	1 500	300

Kuusamon merkkipiiri

Alakitka	1 600	300
Akanlahti	1 000	300
Hossa-Irni	3 000	300
Kallioluoma	2 300	300
Oivanki	2 400	300

Pudasjärven merkkipiiri

Jokijärvi	900	300
Taivalkoski	1 600	300
Pudasjärvi	2 200	300
Oijärvi	1 300	300
Pudasjärven Livo	1 500	300
Pintamo	2 600	300
Kiiminki	800	300
Kollaja	1 100	300
Ikonen	500	300

Kainuun merkkipiiri

Näljänkä	2 000	300
Halla	2 700	300

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2010 ja on voimassa vuoden 2020 loppuun saakka.

Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Ylitarkastaja Rami Sampalahti

Nr 450

Eana- ja meahccedoalloministeriija ásahus**mearkabiriin ja alimus lobálaš boazologuin**

Addojuvvon Helssegis miessemánu 25 beaivve 2010

Eana- ja meahccedoalloministeriija mearrádusa mielde mearriduvvo ak amánu 14. beaivve 1990 addojuvvon boazodoallolága (848/1990) 21 §:a 1 momaantta ja 27 §:a vuolu:

1 §			<i>Pallastunturi mearkabire</i>		
Boazodoalloguovlu juhkkovuvvo bálgosiin ohkiideaddji mearkabiriide uovvovaš logahallama mielde. Alimus lobálaš ealihanboazolohku, man bálggus oázžu iežas rájiid siste doallat, ja alimus lobálaš ealihanboazolohku, man bálgosa osolaš oázžu oamastit, leat bálgosiid mielde uovvova at:			Muonio	6 000	500
			Kyrö	3 500	500
			<i>Gihttela mearkabire</i>		
			Goike oalbmi	6 000	500
			Alakylä	5 300	500
			<i>Soa egili mearkabire</i>		
Mearkabiret ja bálgosat	Alimus lobálaš ealihanboazolohku, man bálgosa siste oázžu doallat.	Alimus lobálaš ealihanboazolohku, mii bálgosa osolaš oázžu leat.	Sattasniemi	5 300	500
			Oraniemi	6 000	500
			Syväjärvi	5 500	500
			Sápmi	8 000	500
			<i>Keminkylä mearkabire</i>		
			Kemi Sompio	12 000	500
			Davvi-Salla	4 800	500
			<i>Salla mearkabire</i>		
			Salla	5 300	300
			Hirvasniemi	2 300	300
<i>Ohcejoga mearkabire</i>			<i>Raudanjoki mearkabire</i>		
Báišduottar	6 300	500	Pyhä-Kallio	6 500	500
Gálddoarvi	5 300	500	Vanttaus	1 200	300
<i>Anára mearkabire</i>			Poikajärvi	4 600	300
Njáván	3 600	500	<i>Oarjjabeale mearkabire</i>		
Muttošjávri	5 200	500	Lohijärvi	1 400	300
Váh ir	3 000	500	Palojärvi	5 000	300
Báh aveadji	1 600	500	Orajärvi	1 500	300
Avvil	6 000	500	Kolari	2 600	300
Bátneđuottar	5 500	500	Jääskö	1 000	300
Sállevárri	7 500	500	<i>Itäkemijoki mearkabire</i>		
Muotkeđuottar	6 800	500	Narkaus	2 000	300
<i>Eanodaga mearkabire</i>			Niemelä	1 400	300
Neahkkil	8 300	500			
Giehtaruohtas	10 000	500			

Timisjärvi	1 900	300	Pudasjärvi	2 200	300
Tolva	1 900	300	Oijärvi	1 300	300
Posio Livo	1 500	300	Pudasjärvi Livo	1 500	300
Isosydänmaa	2 000	300	Pintamo	2 600	300
Mäntyjärvi	1 100	300	Kiiminki	800	300
Kuukas	1 500	300	Kollaja	1 100	300
			Ikonen	500	300
<i>Guossáma mearkabire</i>					
Alakitka	1 600	300	<i>Kainuu mearkabire</i>		
Akanlahti	1 000	300	Näljänkä	2 000	300
Hossa-Irni	3 000	300	Halla	2 700	300
Kallioluoma	2 300	300			
Oivanki	2 400	300			
2 §					
<i>Pudasjärvi mearkabire</i>			Dát ásahus boahtá fápmui geassemánu 1.		
Jokijärvi	900	300	beaivve 2010 ja lea fámus jagi 2020 mies-		
Taivalkoski	1 600	300	semánu loahpa rádjai.		

Helssegis miessemánu 25 beaivve 2010

Eana- ja meahccedoalloministtar *Sirkka-Liisa Anttila*

Allagohcci Rami Sampalahti

N:o 451

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä maa- ja metsätalousministeriön asetuksista**

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat asetukset:

Asetuksen nimi	n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n asetus lihan tarkastuksesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	26/EEO/2010	27.5.2010	1.6.2010
MMM:n asetus nautojen EHEC-tutkimuksista teurastamossa ja pitopaikassa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta.....	27/EEO/2010	27.5.2010	1.6.2010
MMM:n asetus lihasioilla esiintyvien sairauksien seuraamisesta, sairastuvuustietojen kirjanpidosta ja ilmoittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta.....	28/EEO/2010	27.5.2010	1.6.2010

Edellä mainitut asetukset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintää koskevassa määräyskokoelmassa. Asetukset on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastosta, osoite Mariankatu 23, 00170 Helsinki, puhelin (09) 160 01.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Osastopäällikkö *Matti Aho*

Hallitusneuvos Ritva Ruuskanen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 444—451, 4 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904